

«кирпата безодня розплющує губи...»

Андрусяк Іван Михайлович

* * *

кирпата безодня розплющує губи
сміється і плаче над погарлм неба
сплелися до танцю Венера і Врубель
під білих колон гомеричний молебен

під місячний мармур ввіходжу останнім
ворушаться пальці в кулак захололі
а ви залишаєтесь еллінська панно
за вічним бар'єром мітичної долі

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/andrusiak_ivan_mykhailovych/kyrpata_bezodnia_rozpliuschuie_huby